

Előfizetési árak:

Egész évre	12 frt.
Félévre	6 "
Negyedévre	3 "
Egy óra	1 "
Egyes szám 4 kr.	

Kiadóhivatal:

Pleitz Fer Pál könyvkereskedése Nagybecskerek, Hunyady(fő)-utca 10. sz., hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó felszólamlások intézendők.

TORONTÁL.

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI NAPILAP.

Szerkesztőségi iroda:

Nagybecskerek,
Ferencz-József-tér,
Bauer-féle ház
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény
intézendő.

Hirdetések

a kiadóhivatalban fogad-
tatnak el. Azonkívül az
összes hirdetési irodákban.

Megjelenik mindennap,
vasár- és ünnepnapok
kivételeivel.

Az új alispán.

Nagybecskerek, május 14.

A vármegye restaurál.

Megmozdult az egész Torontál vidéke, és abban a nagy garanciájú autonomiában, — melyben a vármegye saját sorsát intézi, — függetlenül, saját meggyőződésének sugallatától hajlva adja ki-ki voksát arra a kérdésre: ki legyen a megye első tisztviselője, Torontál alispánja?

Alig órák választanak el attól az egész megye életére kiható következményű pillanattól, midőn tudott dolgá válik, hogy kit emel a megye többségének bizalma az alispáni székbe; megbizván munkaerejében, jellemében és a megye sorsa iránt esküdt hűségében annak, ki régi idők és törvények hagyománya szerint, megválasztásának első percében fogadást tesz, hogy hű lesz a királyhoz, és fiúi szeretettel s önfeláldozással szenteli magát annak a nehéz tisztségnek, mely hatalmában hordozza a legnagyobb felelősséget, ami a köz javáért emberi eltökélést erre a fogadásra csak készíthet.

Az hisszük, hogy ebben a fontos percben, — midőn hivatásunk legkomolyabb kötelezettségében emelünk szót, — nem ütünk csorbát eddigi, jóformán passzív magatartásunkon, ha a tárgyilagosság szavaival publikáljuk mindazt, a mit a megye közönségének becsületes tájékoztatása végett tiszta információink folytán az alispáni választás esélyeire nézve nyilvánosságra hoznunk hatalmunkban áll.

Rideg számítás vesztünk e publikációnk alapjául, és a számok meggyőző erejében bizva informálunk akkor, midőn szándékunk tisztaságában engedünk tért annak a kombinációnak, mely szerint a torontáli új alispán választásában mintegy négyszáz bizottsági tag vesz részt, ezekből — mintegy 240—250 — a megye mostani főjegyzőjére és helyettes alispánjára, Daniel Lászlóra fog valószínűleg szavazni, míg a Poroszkay Béla pártja mintegy száz szavazatot juttathat jelöltje mellett az urnába, és így a Belicska Béni javára minden valószínűség szerint hatvan-hetven szavazat fog esni a küzdelemben.

És ha ezek után a szavazatok jellegét is megadni akarjuk, konstatálhatjuk, hogy a Daniel Lászlóra szavazók főleg a nép által választott bizottsági tagok soraiból kerülnek ki és a virilisták közül: — tudomásunk szerint — Nákó Kálmán gróf, Harnoncourt Félix gróf, Gerliczy Ferencz báró, a Csávossyak, a Rónayak, a Gyertyánffyak, vala-

mint Jekelfalussy, Karátsonyi László és Andor, Szentiványi és a többiek fognak a Daniel párthoz csatlakozni.

Éppen ilyen tudomásunk van arról, hogy a Poroszkay Béla szavazatainak zömét Nagybecskerek fogja szolgáltatni.

Ezen táborot valószínűleg növelni fogják a legutóbbi országgyűlési választások alatt szerepelt vidéki nemzeti párt működő korifeusai, a saját intencziójuk legintenzívebb értelmében . . .

A mi pedig a Belicska Béni szavazóinak a jellegét illeti, vele lesz a vármegyei arisztokrácia legtekintélyesebb része és e révén az uradalmi tisztek és a nagykikindai bizottsági tagok nagy kontingense.

Ez, minden kétséget kizárólag ez lesz az alispánválasztás küzdelmeinek tipikus képe, a melynek égisze alatt a nagy hullámokat fölvert kérdés olyképpen nyer megoldást, hogy a szigorúan alkotmányos uton megválasztandó alispán nem lesz többé egyetlen pártnak sem a győzelemre juttatott jelöltje, hanem az egész megye alispánja, a ki bizonyára már esküje első pillanatában ezt a kibékítő felfogást fogja lelkiismeretében szankcionálni.

Azt hisszük, hogy a megye közjáva érdekében szólunk, ha ezt az intést nemcsak az alispáni szék jelöltjeinek, hanem a választóknak is gondoskodó figyelmébe ajánljuk, midőn hisszük és reméljük, hogy az új alispánnal együtt az esetleg legyőzött pártok érdemes felei is teljes mértékben meg fogják érteni, hogy ezen alkotmányos harc után annak az óhajtott békének kell jönnie, mely nem engedi a vármegye békéjének huzamosabb időre való megzavarását.

Ne menjünk hát haraggal és a szenvedély tüzével az urnákhoz, hanem a béke olajágával, melyet ily körülmények közt csak nagy lelkek tudnak magukkal hordani, és a mely éppen ezért nagy díszére válik azoknak, akik azzal a harc viharainak erejét igyekeznek mindnyájunk érdekében megtörni.

Torontálmegye jövője és állandó közéleti összhangjának igaz érdekében kívánjuk, hogy: úgy legyen!

A delegációk. A közös ügyek tárgyalására kiküldött bizottságok — mint értesülünk — nem fognak a nyári szünet előtt összeülni. A delegációk egybehívása szeptember hó második felére van tervbe véve.

Állampénztári kimutatás. Az 1892. év első negyedében az állampénztáraknál előfordult brutto-bevételekről és kiadásokról szóló kimutatás, érdekes illusztrációja annak, hogy az utolsó években mennyire emelkedtek a magyar állam bevételei az egyes évek első negyedében. Az 1889. évre térve vissza, az egyes évek első negyedének bevétele az előző évek bevételeivel összehasonlítva a következő.

	összes bevétel	az előző évnél több
1889. évben	73.065,117 frt	3.755,345 firttal
1890. "	79.711,871 "	6.646,754 "
1891. "	87.062,906 "	7.351,035 "
1892. "	93.476,279 "	6.413,372 "

Ez egybeállítás szerint az 1888. év óta, a midőn az első évnegyed összes bevétele 69.309,771 firtot tett, a bevételek huszonnégy millió forintnál többel emelkedtek az egyes évek első negyedében.

Képviselőválasztási mozgalom Győrött. Győrött, a hol Baross Gábor halála következtében új képviselőválasztás lesz, a kormánypart Kautz Gusztáv jogakadémiai tanárt, Kautz Gyula bankkormányzó fivérét készült felleptetni, a függetlenségi 48-as párt pedig Herman Ottót, vagy pedig Horváth Lajos odaváló ügyvédet.

A horvát tartománygyűlés bezárása.

Zágrábból telegrafálják: A tartománygyűlés pénteken utolsó ülészakára ült össze. Az elnök melegen emlékezett meg Rosenberg és Brlic elhunyt képviselőkről, mire a bán közölte, hogy a tartománygyűlést bezárják. Barcsics indítványt nyújt be, hogy a kormány eszközölje ki, hogy a következő tartománygyűlésben az 1888. törvény értelmében Fiume is képviselve legyen. Urbanics indítványozza, hogy a kormány jelentse ki, hogy a szabad választások biztosítva vannak. Az elnök kijelenti, hogy ez indítványokat későn nyújtották be, mint hogy a tartománygyűlés már bezáratott, mi ellen Urbanics élénken tiltakozott. Az elnök azután hosszabb beszédben bucsuzik el a tartománygyűléstől. Zajos zsvivó kiáltások. A jegyzőkönyvet stante sessione igazolták.

Bánffy Dezső báró — titkos tanácsos.

A király a képviselőház elnökét, Bánffy Dezső bárót titkos tanácsossá nevezte ki. A kitüntetés híre csütörtökön este csakhamar elterjedt a szabadelvű pártkörben s a jelen volt képviselők siettek Bánffy üdvözölni.

Az erdélyi dézsmakárpótlás ügyében újból mozgalom indult meg. A mozgalom Bethlen András gróf földmívelési miniszter ama nyilatkozatára vezethető vissza, melyet Deésen a képviselőválasztási mozgalmak idején egy nagygyűlés előtt tett. A miniszter ugyanis oly természetű nyilatkozatot tett, mintha a kormány e kérdésben már végleg azt az álláspontot foglalta volna el, hogy az erdélyi birtokosság dézsmakárpótlási igényei épp oly mértékben elégtessenek ki, mint a szász papokéi. Ezt a kérdést aztán Deésy Zoltán a földmívelési költségvetés általános tárgyalásánál vetette fel ismét, a mire Wekerle pénzügyminiszter is nyilatkozott. Ugyanazt, a mit akkor

Wekerle mondott, mondták azok a miniszterek is, kiknél az erdélyi birtokosság küldöttsége tisztelgett.

Az elkeresztelések kérdésében a bécsi N. Fr. Pr. budapesti tudósítója előkelő egyházi forrásból arról értesül, hogy a Magyar Államnak a püspöki konferenciára vonatkozó közleménye nagyban és egészben megfelel a valóságnak, bár nem áll, hogy a püspökök elé oly precíz formulázott kérdéseket terjesztettek volna, melyekre jyrként azonnal igennel, vagy nemmel kellett felelniök. Vaszary, ki először állt szemben az egybegyűlt püspökökkel, elmondta, hogy legnagyobb sajnálatára nem sikerült oly megoldási módot találnia, a mely mindkét félt kielégíthette volna. A közel két órán át tartott vitában az az egyértelmű meggyőződés jutott kifejezésre, hogy az ismeretes pápai dekrétumok után, melyeket Rampolla bibornok annak idején Simor hercegprímáshoz intézett, a konfliktust üdvös módon megoldani egyáltalán nem lehet többé és azért minden fáradozás hiába való. A dogmatikai akadályon át nem hatolhatnak. Az episkopátus csakis abban látja a megoldás lehetőségét, hogy az 1868. 53. t.-cikket és a vele összefüggő 1879. i. törvényt revideálják abban az irányban, hogy a szülők természetes joga visszaállítatik. Az episkopátus elvileg azt határozta el, hogy a t.-cz. revíziójára törekszik, a formára nézve azonban még nem döntöttek végleg. A pápai kuria álláspontja: *Pati et sustineti, sed approbari non posse.* Ez értelemben nem erőszakolják ugyan a revíziót, de bizonyára óhajtják. A kuria döntése azonban kizárólag a létező törvényre vonatkozik; a hercegprímás állítólagos közvetítő javaslataira nézve a bibornoki kollegium és a kuria nem döntöttek. Vaszary nem ismertette most a püspöki gyűlésben e közvetítő javaslatokat, de ismételt hangoztatta békés szándékait. A primás is hozzájárult az 1868. törvény revíziójához, a mennyiben több ízben hangsúlyozta ennek szükségét. Ugy látszik, a konferencia melőzte a primás javaslatait és a kormányval szemben intransigens álláspontra helyezkedett. Ez

nem csak politikai tekintetből fontos, de annyiban is, hogy a magyarországi kath. egyház feje a püspöki karnál nem találja a kellő támogatásra.

Elhatározta a konferencia, hogy testületileg részt vesz a koronázási jubileumban és minthogy a király csak négy nagy küldöttséget fog fogadni (országgyűlés két háza, főváros és hatóságok) a püspökök a főrendiház küldöttségéhez csatlakoznak.

HIREK.

— **Mozgalmas napok** elé néz Nagybecskerek város holnaptól kezdve. A nagy alispánt választó megyei közgyűlés olyan mozgalmakat von maga után, hogy Nagybecskerek város pezsgő elevevőségű életnek lesz átadva egy pár napra.

A hétfőn kezdődő megyegyűlés már is annyira érezteti hatását és annyi az idegen a városban, hogy egyetlen-egy szállodában sem lehet már nagy kincsért se szobát kapni. A megyegyűlés hétfőn délelőtt pontban 10 órakor veszi kezdetét Rónay Jenő főispán elnöke alatt.

Vasárnap, a különböző pártértekezleteken kívül, a „Torontál” korcsolyázó- és hajósegylet csónak-keresztelési ünnepélye fog végbemenni. Mint már jeleztük, az ünnepélyre számos vendéget várnak Szegedről és Temesvárról. A hajókeresztelés programja a következő: Május 15-én a keresztanyák és vendégek fogadása, délután 2 óra társas ebéd a „Korona”-szálloda helyiségeiben, délután 4 óra a keresztanyák és védnöknék fogadása a hajóházban, a védnöknői jelvények átnyújtása, délután fél 5 óra a keresztelési szertartás és annak befejeztével a hajók felvonulása, szép idő esetén sétacsónakázás. Hétfőn délután kedvező idő esetén az egyleti helyiségek látogatása, „lawn-tennis”, séta-csónakázás, rögtönzött versenyek. Este 8 órakor bál.

Keresztanyaságot vállaltak: Dániel Ernőné, a ki a „Szerena” nevű új négyvezős hajónak; Baich Milán bárónő, a ki a „Grethe” nevű kettős, páros evezős hajónak; Gerliczy Ferencz bárónő, a ki a „Gizi” nevű új skiffnek; Baich Iván bárónő, a ki az „Eszter” nevű kirándulási csónaknak és Bobor Sarolta, a ki a „Satz” nevű race-skiffnek lesz a keresztmamája. Az ünnepélyre, mely nagyhatásúnak és fényesnek ígérkezik, külön meghívók nem küldettek szét.

Ugyancsak vasárnap esti 7/8 órakor tartja a „Torontálmegyei magyar közmívelődési és nyelvtérjesztő egyesület” műkedvelői estélyét a színházban, megülve Révai Miklós emlékezetét. Ez előadásra már tegnap az összes páholypályák elkelték és így nagy és díszes közönségre számíthatni. Az estély műsora a következő: 1. Férfi-négyes. 2. „Révai Miklós.” Irta és fölolvassa: Kis Sándor dr. 3. Trio. Előadják: Rippka, Szmazenka és Weiss Zs. urak. 4. „Beszélgetés a közönséggel.” (Monolog.) Irta: Törös Tivadar. Előadja: Vukovich Aranka kisasszony. 5. Mendelssohn: „Hebridák.” Előadják: Vattay Pelbárt Margit kisasszony és Rippka Ármán ur. 6. „Egy kis vihar.” Vigjáték egy fölvonásban. Irta: Dreyfuss. Férj: Zsiros Imre ur. Feleség: Witt Lászlóné urhölgy. — Helyárak: alsó- és középeletemeti páholy 4 frt. Családpáholy 6 frt. Felsőpáholy 3 frt. Tümlásszék az első 6 sorban 1 frt. Zártszék a 7., 8., 9. és 10. sorban 80 kr., 11. és 12. sorban 60 kr. Erkélyi állóhely 40 kr. Karzati ülőhely 30 kr., karzati állóhely 20 kr. Jegyek előre válthatók Pleitz Fer. Pál könyvkereskedésében.

Hétfőn délután 4 órakor a „Torontálmegyei Gazdasági Egyesület” a megyeháza nagytermében tartja tavaszi félévi közgyűlését Csekonics

A „TORONTÁL” TÁRCZÁJA.

Baross Gábor kalapja,

A nagy árvíz után, 1881-ben történt. Az Alföld egyik népes községéből deputációba mentünk föl Budapestre Horváth Gyulához, ki az akkori rettenetes árvíz alatt vidékünk kormánybiztosa vala.

Horváth Gyula ebből az alkalomból fényes lakomát rendezett az Angol-királynőben, melyre rajtunk, Haluska Jánosokon kívül, barátai közül is meghívott néhányat, névszerint Baross Gábort, Zsilinszky Mihályt, Beöthy Algernont és egy pár erdélyi urat.

Nekünk, jámbor falusiaknak, olympusi mulatság volt az. A szikrázó szellemesség, melylyel azok az illustis vendégek szeméinket elkápráztatták, a gyújtó toasztok, a jó cigányzene, a pompás borok és a kitünő pezsgő olyan tulcsapongó jó kedvre hangolták a különben is kedélyes társaságot, hogy Bachus isten, ha még él, igazán gyönyörűségét találhatta benne. A tisztelt honatyák nem hoztak oda magukkal semmi nagyképűsködést, semmi feszességet, csak jókedvet és aranyos humort; s én, a ki az egész éjszaka Baross Gábor szomszédja valék, később mindig kételkedő csodálkozással halottam emlegetni az ő rideg, visszautasító modorát, holott akkor egy pillanatra se láttam benne mást, mint egy kedves, joviális fiatal embert.

Bizony a mi derék falusi kakasaink már rég kukorikolták a hajnalt, mikor a kompánia reakzionáriusabb részének (ők ugyan némi hivalkodással józanabb résznek nevezték magukat) sikerült bennünket hosszas kapacitálás után szétoszlásra bírni.

Azonban ne gondolja senki, hogy Beöthy Algernon volt az utolsó vendég. Nem bizony; Baross Gábor volt az, hogy jó magamat ne is említsem.

A társaság többi tagjai már az utcán jártak, amikor mi a kalapjaink után nyultunk. Én szerencsésen meg is találtam a magamét; de Baross Gábor hosszas keresés után bosszusan kacagott föl:

— Nézd, nézd, átkozott kalapja, ugy látszik, hogy megunta a várakozást és hazament — nálam nélkül! . . .

— Hanem nini, mégis hagyott itt maga helyett egy kölyökkalapot.

S csakugyan ott függött a fogason egy parányi puha kalap. Ráismertem mindjárt, hogy . . . Ákos barátomé. De hát, seregeknek ura, mit csináljunk ezzel a tenyéryi jószággal? Hogy fídi ez be a Baross terjedelmes koponyáját?

Nagy furfangosan kieszeltünk aztán egy módus vivendit. Környöskörül szépen legyűrtük a kalapocskát karimáját s ily módon sikerült előállítanunk egy olyanforma fejfedőt, a melyeneket a főtisztelendő urak szoktak viselni különböző színű bársonyszövetekből. Am azért még mindig szembe-

ötölő vala a kalap „folytonossági hiány”; amin aztán ugy segített Baross, hogy a zsebkendőjét turbán alakban körülkötötte a fején. De most már egy másik bökkenő előtt állottunk.

— Ezzel a keleti fejdíszszel — így gondoskodék Baross — szónéklül beeresztenének ugyan a Serail kapuján, de kételkedem benne, hogy az én erélyes házi czerberusom be ne csapja az orrom előtt az ajtót. Soha se fogom vele elhiteni, hogy én vagyok én. Ugyan kérem, jöjjön el velem „személyazonossági” tanúnak. Hátha kettőnk esküvésének jobban hisz a János.

Hát elmentem. És sikerült őt szerencsésen beexpediálni a kapun. Hanem . . . Ákos barátom a másik kalappal végkép eltűnt. A vendéglőben nyoma sem volt. És egész másnap reggelig hasztalan törtük a fejünket rajta, hogy szegény fiut hová vihette az az ármányos kalap? Ha véletlenül elég meggondolatlan volt a fejébe nyomni, a maga emberségéből sohase látja meg többé ezt a szép világot. Mig a cipője sarka se fog kilátszani az alól a rengeteg kalap alól; mert hiszen tisztelt barátunk tudvalevőleg, csakhogy ne kelljen szolgálnia a császárt, elég fífikus volt jóval alól maradni a — katonamértéken.

Hanem másnap délelőtt aztán még is rátaláltunk. A mint megyünk az országház felé, hát ott a muzeumkerti oldalon látunk sétálni nagy begyesen egy óriás czilindert, melynek csodálatosképen két apró lábacs-

Endre gróf elnöklete alatt. Ezt megelőzőleg az egyesület igazgató választmánya ül össze, míg az egyesület lótenyésztési bizottsága május 16-án délután 5 órakor tartja ülését ugyancsak a megyei székház nagytermében, mely két utóbbi üléseken szintén Csekonic Endre gróf fog elnökölni. Ugyancsak hetfőn tartja meg rendes évi közgyűlését a „Torontálmegyei magyar nyelv és közművelődési egyesület“.

— **Torontálvármegye a koronázási ünnepélyen.** Eddigi értesülésünk szerint a következő torontálmegyei főurak fognak azon bandériumban részt venni, melyet Ő Felsége koronázásának 25 éves emlékünnepén a nemzeti, országos és kolozsvári mágnáskaszinók állítanak össze: Nákó Kálmán gróf, Szapáry László gróf, Rohonczy Gida, Révay Gyula báró, Gerliczy Ferencz báró, Jekelfalussy Zoltán, Csekonic Sándor gróf. A diszfogatokhoz eddig csak három Karátsonyi gróf jelentkezett. Torontálvármegyét egy legfőbb 12 tagból álló küldöttség fogja képviselni. A küldöttségek tagjainak száma azért korlátoztatik ennyire, mivel Ő Felsége az összes törvényhatóságokat egyszerre fogadja, már pedig több személy alig fér a trónterembe. A tisztelgőket f. é. június hó 8-án, délelőtt, fogja Ő Felsége a trónteremben fogadni. Ő Felsége kívánsága folytán csakis a következő négy küldöttség fogja hódolatát bemutatni: A főrendiház, a képviselőház, az összes törvényhatóságok és Budapest fővárosának küldöttsége. A torontálmegyei küldöttséget a hetfői közgyűlés fogja megválasztani.

— **Városi közgyűlés.** Nagybecskerek r. t. város képviselőtestületének 1892-ik évi május hó 17-én tartandó közgyűlésének tárgysorozata: 1. A városi polgármester hivatalos jelentése és azzal egybekapcsolt véleményes javaslata néhai belusi Baross Gábor, volt m. kir. kereskedelemügyi miniszter elhalálozása tárgyában. 2. A f. é.

55. számú közgyűlési határozattal kimenesztett küldöttség jelentése, illetve véleményes javaslata Ő Felsége megkoronázásának 25 éves évfordulója megünneplése tárgyában. 3. A vármegye törvényhatósági bizottságának f. é. 536. szám alatt hozott határozata, mely szerint a f. é. 28. számú képviselőtestületi határozat Schuch Miklós fizetésének felemelése tárgyában jóváhagyatik. 4. A vármegye alispáni hivatalának f. évi 14117. sz. a. kelt rendelete, melyben a város a czebzai temesi hid fentartási költségeihez való hozzájárulásra felhivatik. 5. A gazdasági bizottság véleményes javaslata a folyó évben teljesítendő kövezési munkálatok tekintetében beérkezett ajánlatok tárgyában. 6. Junker György ajánlata a buza-téren furandó ártézi kut tárgyában. 7. A községi iskolaszék f. évi 55. sz. alatt kelt véleményes javaslata egy itt felállítandó felső leányiskola tárgyában. 8. A polgármester hivatalos jelentése, a nem kötményezett 490,500 ft regale kártalanítási utalványok eladása tárgyában. 9. A városi rendőrkapitányi hivatalnak előterjesztése a bérkocsik állomásainak kiköveztetése tárgyában. És a netán még beérkező tárgyak. Kelt Nagybecskereken, 1892. május 13. Krsztics János, polgármester.

— **A kép- és virágkiállítás** érdekes csoporttal lett gazdagabb. A műipar legremekesebb alkotásai közül, az emaille bájos hatású műveiből mutat be a Messnik-féle juvelier cég egy kis gyűjteményt. Ezek között vannak emaille pittoresk, emaille cloisonne és emaille champleve kivitelű szebbnél-szebb tárgyak, melyek tanulságosak és méltán figyelmet keltenek.

— **Halálozás.** Mint részvétel értesülünk, ma délelőtt halt meg özv. Hausser Katalin, szül. Mesznik, 68 éves korában. A boldogult azon mintaasszonyok közé tartozott, kikről keveset beszélnek ugyan, de a ki annál többet tesz családja javára. Nyugodjék békében!

— **A jótékony nőegylet** ez évi közgyűlését f. é. május hó 29-én, d. u. 3 órakor a kisdődő helyiségében fogja megtartani, melyre az egylet tagjait tisztelettel meghívom. Vécseyne Eleonora.

— **Vivótanfolyam.** Benedek Gyula jó hírű vivómester, mint halljuk, június és

július hónapokban Nagybecskereken vivótanfolyamot szándékozik nyitni.

— **A lovagias Milán.** Páris egyik arisztokratikus klubjában történt a minap egy összekocczanás, melyről most egész Páris beszél. A volt szerb király, vagy a hogy most nevezi magát, Takova gróf adta a kártyaasztalnál a bankot. Miközben ő osztott, B. báró meglehetősen hangosan valami becsmérlő megjegyzést tett. — Takova gr. felugrott s azt kiáltotta, vajjon kizárják e ezért a megjegyzéseért B. bárót a klubból Mert ha nem, akkor ő fog kilépni. A báró erre kifejezte sajnálkozását. Milán nem érte be ezzel és rögtön távozott. Tegnap elküldte a báróhoz segédeit, Breteuil és Lau márkikat. Ezek a báró segédeivel békés megoldásban állapodtak meg. A báró bocsánatkérő levelet idézett Milánhoz, ő ezzel megelégedett s a klub elnökének kijelentette, hogy többé nem kívánja a báró kizárását.

— **Sok évi megfigyelés.** Emésztési gyengeségeknél és étvágyhiánynál, általában minden gyomorbetegségnél, a valódi „Moll-féle seidlitz porok“ bizonyultak a leg-sikeresebbeknek a többi szerek fölött, mint gyomorerősítők és vértisztítók. Egy doboz ára 1 frt. Szétküldés naponta utánvétellel Moll A. gyógyszerész, cs. és k. udv. szállító által, Bécs, I. Tuchlauben 9. A vidéki gyógyszerészekben határozottan Moll A. készítménye kérendő az ő gyári jelvényével és aláírásával.

Táviratok.

Országgyűlés.

(A képviselőház ülése május hó 14-én.)

Budapest, május 14. (A „Torontál“ eredeti távirata.) A képviselőház mai ülésén Wekerle Sándor pénzügyminiszter beterjesztette a valuta rendezéséről szóló törvényjavaslatot, mely egészben vaskos kötetet tesz ki. A ház tagjai általános éljenzéssel fogadták a miniszter előterjesztéseit.

kája vagyon. Mindjárt tisztában voltunk a dologgal. És csakugyan, a mint szemközt fordul felénk ez az ördögös czilinder, hát a mi Ákos barátunk jószágos arcza kandikál ki alóla. Páratlanul kómikus látvány volt az. A roppant terjedelmű kalap rengeteg üregében fölfedezhetetlenül elveszett volna az Ákos apró feje, de neki volt elég óvatossága nem tenni ki magát a megfuladás nyilvánvaló veszélyének, mert ravasz módon csak a kontyára illesztette a veszedelmes jószágot, úgy, hogy annak egyik széle a háta közepére támaszkodott, míg a másikat, ügyes gimnasztikával, a két szemöldökén tartotta fönn. Persze, ez a furfangos taktikai művelet nem járhatott bizonyos furcsa grimaszok nélkül, nagy gaudiumára az utcai publikumnak.

— Hát mit csinálsz itt, — Ákos? interpelláltuk a szegény fiut.

— Viselem ezt a fenyővég-kalapot — felelte rá mártírábrázattal.

— És miért jössz vele éppen ide, ebbe a sokadalomba?

— Épen azért — válaszolá ádáz mosolygással. — Talán itt majd rátalálok arra a dezentorra, a ki kiszökött ebből a borzasztó instrumentumból.

Mintha csak végszóra jött volna, ebben a pillanatban kocsi robog az országház kapuja elé, s kiugrik belőle — Baross Gábor. Feje bubján az Ákos kalapja diszelgett; de nehogy kikaczagják vele, rögtön lekaptá

és hajadon fővel lépett az országház előcsarnokába.

— Hát a te kalapod hová lett, Gábor? — kérdezősködtek a tömegesen érkező képviselők.

— Lába kelt — feleli Baross, kinek éles szeme már fölfedezte az ambuláns czilindert. Épen amott sétál ni, a tulsó oldalon... Már most hát megkerült a kalapom; de uram teremtem, mit csinállok azzal a két lábbal, a melyik kinőtt belőle?

... Mikor aztán végre megtörtént a kalapcsere, Baross meg nem állhatta, hogy meg ne kérdezze:

— Hát bele találta magát a kalapomba, jegyző ur?

— Bele találtam — felelte töredelmesen Ákos.

Pintér Gyula.

Az első dicsőség.

Szegény, dohos levegőjű pinczelakás, rozszant asztallal, pár törött székekkel, nedves falakkal. Itt-ott egy-egy sárgult, piszkos képkeret, üveg nélkül. A sarokban egy nyomoru szalma tekhely, s rongyos kikezdett takaró alatt egy kuczorgó alak. Reszket a teste, pedig olyan meleg a levegő, olyan fülledt. A mint remeg a teste, úgy remeg az egész nyomoru fekhely, s a némaságba belevegyül az összeszorított fogak csattogása.

Ki hinné, hogy a nyomoruság e tanyájában néha a boldogság is lakozik, hogy az a nyomorult vézna alak nem cserélne sok selyempaplanos, menyezetes ágyu halandóval.

A rozoga ajtó csendes nyílása megza

varja az irtózatot csendet, a beteg fölemeli savószinű arcját. Ezer ráncz éri azon egymást s nincs is más az arczon, csak a beesett, megtört fényű szemek s a szintelen kicserepedett ajkak.

A belépő nesztelenül suhan a fekhelyhez, letérdel s a beteg fonnyadt, láztól forró karjai átölelik az ifju nyakát.

— Oh én édes fiam!

S az ifju a betegre emeli szemét s tekintetéből a végtelen szeretet, a kimondhatatlan boldogság, a legégetőbb fájdalom sugárzik.

Lehajol s megcsókolja azt a száraz fájdalomdult arcot, csókolja végtől-végig s nem telik be vele. Majd leül mellé, szeretetteljes gyöngédséggel simítja félre a beteg homlokára a szürke, izzadt fürtöket, aztán szeliden, édesen szól hozzá:

— Ne félj, édes anyám, mi még boldogok leszünk.

S úgy nézi, úgy nézi azokat az eltorzult vonásokat, mintha a lelke volna a szemében. Könyecsepp folyik végig az arcán.

A betegnek jó szeme van, az ő látását nem kerüli ki az a köny.

— Te könyezel fiam? Fáj valami?

Dehogy fáj annak, dehogy vallaná be, hogy neki fáj a lelke, fáj a szive, ha anyját látja. — Nem a fájdalom sajtolta ki azt a könyt — a boldogságtól van az, hogy anyjának javulását látja.

S a beteg úgy hiszi a fia szavát; hisz az ő fia nem szokott olyat állítani, a mi nem igaz.

Száraz köhögés tör fel a beteg nő melléből, olyan piros rózsák gyuladnak arcán utána.

Rózsák, — láz rózsái, a melyeknek virítása nem életet, hanem halált jelent.

Az ifju nem veszi észre azokat a vesze

Ezután Szapáry Gyula gróf miniszterelnök jelentette be, hogy a koronázás évfordulója június hó 8-án lesz (általános éljenzés) s ennek megünneplésére Ő Felségeik június hó 6-án a fővárosba érkeznek. Kéri a házat, hogy ez alkalomból testületileg jelenjenek meg Ő Felségeik előtt, hódolatukat kifejezni.

Csanády Sándor nyomban kijelentette, hogy szívesen megy Budára, ha a feketesárga zászlót nem tüzik ki a palotára.

Irányi Dániel hozzájárul Szapáry indítványához, ha garanciát nyer arra nézve, hogy az Ő Felségéhez intézendő beszéd csak a koronázás közjogi fontosságát fogja kiemelni.

Apponyi Albert gróf és Hoitsy fölszólalása után, a kik az indítványhoz hozzájárultak, az elnök kimondta az egyhangulag elfogadott határozatot.

Következett a földmívelési tárca költségvetése. A hosszas, kevés érdeket keltő beszédek kifárasztották a házat. Az ellenzék folytonosan közbeszólt s azzal mulattatta magát. Bethlen András gróf földmívelésügyi miniszter több ízben szólalt föl, míg végre a ház a részleteket is elfogadta, ezzel a tárca költségvetésének tárgyalása befejeztetett.

A főrendiházról.

(A főrendiház ülése május 14-én.)

Budapest, május 14. (A „Torontál” eredeti távirata.) A főrendiház mai ülésén nagyobb vitát keltett Batthyányi Elemér gróf és Feszty Tassiló gróf mentelmi jogainak felfüggesztése, melyet az ismert turfbotrányok ügyében kért a kir. törvényszék.

Gyulai Pál a kiadatás mellett,

delmes rózsákat; nem ejti őt kétségbe az a fuldokló, szaggatott köhögés, a szakadozott lélegzetvétel. Más az, a mi uralja egész lényét s hogy édes gondolatok foglalkoztatják, mutatja szemének sugárzó tekintete.

— Anyám, — szól szeretettel s ajkához vonja az elsoványodott kezét — örömhirt közlök veled. Örülj, légy vidám, mint én, mert hisz jobbra fog fordulni nyomorult sorsunk.

A beteg ránéz hevült arcú gyermekére s arczán, mint a tükörben visszaragyog fiának boldogsága.

Igen, a fiáé, mert ő maga már semmit sem vár az élettől; rá nézve az is, mitől mások legjobban félnek, a halál is csak jó-tétemény.

S az ifju nem látja az anya arczán a boldogság mosolyát, s nem látja egy pillanat alatt azt a kinnal-keservvel váltakozni. Az ő gondolatai máshol kalandoznak; kezei görcsösen szoritják a beteg csontkezét s ha lázas szavai nem is mondanák, villogó tekintete elárulná, hogy nagy dolog az, a mi bensejében dul.

— Darabomat elfogadták, — susogják ajkai s hangja a dicsőség érzetétől remeg — előadják s az előadás napja holnapra van kitűzve.

S az anya, ki nyomorult szalmafekehelyen, gyilkos kórtól leverve fetreng, láztól gyötörve, összetörve a sok kintól, mozdulni, hangot adni alig képes, az a szegény asszony — boldog, igazán boldog.

A színház tájékán egész nap szokatlan élénkség látható. Új darab kerül este színre, egy helyi író színműve s a társulatnak ki kell tenni magáért. A szerző maga az egész nap folyama alatt a színházban van, személyesen ügyel mindenre. Csak néha-néha

Zichy Nándor gróf pedig ellene emeltek szót.

A mentelmi jogokat nem függesztették fel.

Fehérváry betegsége.

Budapest, május 14. (A „Torontál” eredeti távirata.) Fehérváry Géza báró honvédelmi miniszter betegségében határozott javulás állott be. A miniszter orvosa tilalmára nem vehetett részt Baross Gábor temetésén, de a gyászmenetet a gözsikló várbeli állomásától nézte.

A kereskedelmi miniszterium átvétele.

Budapest, május 14. (A „Torontál” eredeti távirata.) Wekerle Sándor pénzügyminiszter ma megjelent a kereskedelmi miniszteriumban s az ügyek vezetését minden formázerü bemutatás nélkül átvette.

Rekvium Barossért.

Budapest, május 14. (A „Torontál” eredeti távirata.) Baross Gábor lelki üdvéért ma délelőtt a vizivárosi templomban fényes rekvium volt, melyen miniszterek, magasrangú tiszték és főhivatalnokok, valamint a gyászoló család tagjai voltak jelen. A gyászistentiszteleten Wolafka Nándor, kanonok czelebrált.

Budapest, május 14. (A „Torontál” eredeti távirata.) Baross Gábor lelki üdvéért ma Aradon, Szepesi-Szent-Györgyön és Szegzárdon gyászmisét tartottak.

Péchy Tamás napidijai.

Budapest, május 14. (A „Torontál” eredeti távirata.) A képviselőház gazdasági bizottsága tegnapi ülésében döntött Péchy Tamás napidijai ügyében. A bizottság a múlt országgyűlés napidijait 655 frt 27 krt kiadni javasolja Péchynek, méltányossági okokon kívül főleg azért is, mivel a múlt országgyűlés bizottsága is elismerte a volt elnök eme jogait.

távozik, de visszatér kis idő múlva. Anyját látogatja meg, a ki reggel óta különös jó hangulatban van; nevet, kaczag s nem bír a jókedvével. A fiu ugy tudja, hogy ez a gyógyulás jele, s ő rá is átragad a kedv, a mennyire az izgalom engedi.

Elérkezik az este is. A szerző saját szemével győződik meg, hogy minden rendben van, semmi sem hiányzik, a szerepek jó kezekbe kerültek, s az előadás sikerének mi sem áll utjában, s ha isten is úgy akarja, mint ő, a mai nap fogja az ő szerencsésjét megalapítani.

A színpad lámpák már kigyuladnak; a rendező becsengeti a szereplőket az öltözőből. A zenekar a nyitányt játsza.

Kevés idő múlva megtudja, mi vár reá: dicsőség, vagy szégyen.

S mikor ilyen nagy, fontos lépés előtt áll az ember, legyen bármily erős, mégis megrendül, mégis elfogódik a szíve. Az ifju is ugy érzi, mintha most egyedül állana, mintha senkije se volna, s mintha ezért a szíve készülné megszakadni.

Pedig neki van valakije. — Az édes anyja, a kit ő ugy szeret, a ki őt olyan nagyon szereti.

Igen, jó lesz az anya me'eg, biztató tekintetéből bátorságot meríteni, az ő szeretetteljes csókja meggyógyít minden fájdalmat, elűz minden keserű gondolatot.

Az ifju siet haza. Halkan nyitja a rozszant ajtót, csendes, vigyázó léptekkel lép a fekhely felé, letérdel s megcsókolja a sápadt arcot.

S a mint megcsókolja, sápadt lesz maga is; odaborul egészen a mozdulatlan alakra, erőteljes testén görcsös rángás fut végig, fájdalma csuklásba tör ki, majd zokog, mint egy gyermek.

Az édes anya nem biztat már, csókja

Közgazdaság.

A budapesti gabnatözséről.

Budapest, május 14. (A „Torontál” eredeti távirata.) Buzakinálát és vételkedv valamint a forgalom gyenge, utóbbi 8000 mm. Az irányzat lanyha. Valamennyi gabnanem árai változatlanul jegyeznek.

A hét folyamán 41304 mm. buza érkezett, ebből a szükségletre, 270858 mm esett.

Határidőüzlet:

Buza máj.—jun. 8.75—76.

Buza őszre 8.18—20.

Tengeri máj.—jun. 4.90—92.

Tengeri jul.—aug. 5.03—05.

Zab tavaszra 5.44—46.

Zab őszre 5.45—46.

Káp-repeze 12.15—25.

Időjárás: derült meleg idő.

Vegyes közlemények.

— Budapest-kőbányai sertéskereskedelmi csarnok. 1892. május 12. Hizott sertés árak: I. Magyar elsőrendű: Öreg nehéz (páronkint 400 klgrammon felüli sulyban) 46—46½ krig. Öreg közép (páronkint 300—400 klgr. sulyban) 45½—46 kr. Fiatal nehéz (páronkint 320 klgramon felüli sulyban) 47½—48 krig. Fiatal közép (pkint 251—320 klgr. sulyban) 47½—48 krig. Fiatal könnyű (páronkint 250 klgrig terjedő sulyban) 48½—49 krig. — II. Magyar szedett: Nehéz (pkint 280 klgramon felüli sulyban) 46—46½ kr. Közép (páronkint 220—280 klgr. sulyban) 47—47½ krig. Könnyű (páronkint 220 kilogrammig terjedő sulyb.) 48—49 krig. Szerbiai: Nehéz (páronkint 260 klgramon felüli sulyban) 47—47½ krig. Közép (pknt 220—260 klgr. sulyban) 47—47½ krig. Könnyű (pkint 220 klgrig terjedő sulyban) 47—47½ krig. Sertéslelészám 1892. május hó 10-én volt készlet 150620 drb. 1892. máj. hó 11-én felhajtott 3392 drb. — 1892. máj. 11-én elszállított 2577 drb. — 1892. máj. hó 12-én maradt készletben 151435 drb. — A hizottsertés üzlet-irányzata: Az üzlet változatlan.

nem gyógyítja már a fájdalmat, hideg az alak. A halál járt ott.

Az ifju fölkel, letörli a könyvet arczáról. Nem férfi szemébe való e köny. — Még egyszer néz a halott arczába hosszasan, fájdalmasan, talán azt hiszi, hogy a szerető fiu fájdalomteli tekintete képes életet lehelni a halottba s aztán támoogyva hagyja ott a szomorúság tanyáját.

Künn hűs szellő éri arczát. Ah, mily jól esik ez. Most már fut, rohan, hogy hova, maga sem tudja.

Egyszerre ugy tetszik neki, hogy a színházban van. Az ő darabját adják. A színház zsufolva van, ember ember hátán tolong. Most a függönyt leeresztik, s a közönség frenetikus tapsban tör ki, tombol. Iszonyu lárna és szünni nem akaró kiáltás, melyből kihallatszik a szerző neve. Hirtelen, ugy érzi, hogy karonfogják és viszik... viszik, nem tudja hova... Most a színpadon érzi magát, látja maga előtt az ujjongó, lelkesült tömeget, hallja a menydörgésszerű tetszémorajt, majd ugy látszik neki, mintha egy óriási nagy szép koszoru repülne lábához. Öntudatlanul meghajtja magát; szólni is szeretne, de nem tud, nyelve meg van bénulva. Aztán ugy rémlik előtte, mintha hozzá rohannának s fölemelnék őt vállakra, s mintha akkor a tetszészaj ujult erővel törne ki, aztán egyszerre se nem lát, se nem hall semmit, elvesztette eszméletét...

Mikor felocsudik, még folyik az előadás javában s kihallatszik a kitörő lelkesedés zaja...

Az ifju pedig tántorogva hagyja oda első dicsőségének színhelyét, s mint a kit fájdalmas, elviselhetlen csapás ért, lehajtott fővel keresi föl a szegényes otthont s ott ráborul egy sápadt, meghidegült alakra. És mig mások az ő dicsőségét hirdetik, ő keserves könyeket hullat.

Róbert.

REGÉNY-CSARNOK.

I r é n .

Regény.

— A „Torontál” számára írta: —

Scossa Dezső.

(23-ik folytatás.)

A külön szobában, a hová gyorsan be-
menekült, Holló Zoltán várta.

— Azért kérttem ide, hogy gyakori
érintkezésünk gyanussá ne legyen férjem
és a világ előtt, — mondá izgatottan, ernyőjét
a sarokba dobva.

— Méltányolom kívánságát és nincs okom
ellene zugolódni, — mondá Zoltán, székét
nyújtván neki.

— Férjem távozott és ezt föl akartam
használni . . .

— Hahaha! Értem! — mondá Zoltán.
És azt mondják, hogy Oszlányi boldog,
irigylet férj! Hahaha — — — szegény
bolond, ha kegyedet szereti!

És a fiatal ember ismét nevetett. Irén
sértődve állt előtte és gunyosan kérdi?

— Azt hiszi, hogy a kik engem szeret-
nek, mind bolondok és sajnálatra méltók?

— Azok, mert szíve hideg, — felelte
Zoltán megnyomva az utolsó szót.

Irén rá sem hallgatott, egyik keztyűjét
levetette és zsebéből egy csomó bankjegyet
huzott elő.

— Vegye kérem és engedjen távozni.

Holló elvette a pénzt és szépen egymásra
rakva megolvasta azt. E néhány pillanatnyi
szünet alatt Irén gyűlölettel kísérte voná-
sait, a melyek folyton változtak.

— Köszönöm! — mondá végre Zoltán.

— Katonai pontossága nagyon lekötelez.
A pénzt tárczájába rejté és Irén elé állt,
a ki lázas sietséggel keztyűjét huzta föl.

— Ugyebár, kegyed engem tiszta szívéből
gyűlöl?

— Gyűlölöm!

— Milyen jó, hogy gyűlölete mit sem
von le e pénzek értékéből — mondá Zoltán
tárczájára ütve.

Irén megfogta ernyőjét és távozni
készült.

— Nehezemre fog esni, önnek titokban
nagyobb összeget küldeni. Vagyonomat
férjem kezeli, gyanussá lehetne előtte, pel-
lengére állíttatnám . . .

Holló Zoltán fölemelte jobb kezét és
mutatóujjával megfenyegette Irént.

— Kegyed most valami heves haragot
érez irántam, de a kinlódás ilyen pillanatai
előttem mit sem érnek; ha távozik, tudom,
mindent elfelejt, ha el akar felejteni min-
dent! Nem akarom a sorsot megelőzni;
egyelőre egyetlen boszúm ez a kis emlé-
keztetés. A mig pénztárczám segélyére nem
szorul, ne féljen, nem fogok alkalmatlan-
kodni.

Irén meg fogta a kilincset, mintha már
végeztek volna.

Zoltán haragra lobbant e miatt s lábával
dobbantva kiáltá:

— Maradjon!

A szép nő összerendezte s lesütött sze-
mekkel állt Zoltán előtt, mint a bűnös
birája előtt.

— Nekem élvezet a Damokles kardját tar-
tani szép feje fölött! Borzasztó élvezet néha
az éles pengét és a vékony szálát muto-
gatni, a melyen függ. Tudja, hogy csak
egy szavamba kerül és élete, egész dicső-
ségének vége?

Irén ajkain sajtáságos rángás vonult
végig, homlokát összehuzta s fenyegetve
mondá Zoltánnak:

— Ne feledje, hogy akkor az ön jóléte-
nek is vége!

— Teljesen igaza van; de oly biztosan
tudja kegyed, hogy az én jólétem, annyira
szíven fekszik, hogy egyszer föl ne bir-
nám áldozni, csak azért, hogy önt megront-
hassam? — mondá Zoltán gunyosan. — A
sors talán nagyon is lassu működésre kár-
hozottatott, de nyugtalan találhatok lenni,
megragadhat az örült eszme, hogy a meg-
bánás eszközévé legyek.

— A mig fizetek, ez eszme aligha fogja
önt nyugtalanítani.

— Nem; megvallom, nekem tetszik ez
az élet, mert én is élvezek ám, s mult
daczára is. Miért ne? A hol kegyeddel
megjelentem, tárt karokkal fogadtak s én
nem játszom el az elfoglalt pozíciókat.

— Engedje, hogy távozzam, — mondá
Irén türelmetlenül.

Zoltán megfogta karját s egészen más
hangon mondá:

— Csak egy percze! Kegyednek köszön-
hetem, hogy Regécziékkel megismertett.
Nagyon jól érzem magamat körükben, sőt
megvallom, Dorinda tetszik nekem. Igrérje
meg, ha felölem, mint a kegyed rokona
felől kérdezősködni, kifogástalanul nyilat-
kozik rólam. Ok gazdagok, elég rövidlátók,
— céljaim lehetnek!

Irén csudálkozva nézett reá, Zoltán pedig
jókedvvel folytatá:

— Vannak pillanatok, mikor rendkívül
vágyodom a békés családi élet után. Tudja,
egy kis zug valahol a világ végén, aztán
apró házak, az egész falu csupa kert és
apró gyermekek! Ugy-e nem rossz? Hahaha!
A világfiak csapdája ilyen!

Kezet fogtak, mintha semmi sem történt
volna, s Irén sietve eltávozott.

Zoltán kikísérte.

— Isten önnel, szép Irén! — mondá s
azután még utána kiáltá: — Milyen kár,
hogy nem értettük meg egymást! Talán
most boldogok lehetnénk

Irén a zuhogó esőben a lóvasúthoz sietett
és legnagyobb boszúságára jó sokáig kellett
az indulásra várakoznia.

Ez az idő éppen elég volt arra, hogy
gondolatait rendbeszedje.

Tehát Zoltánnak nősülési szándéka van?
És mint villám járta át Irén agyát, hogy
ez a lépés örökre megmentené tőle; egy
nagyobb összeg pedig, a mit mint végkielé-
gítést följánlana, eltemetne egy földet, a
mely fényét nem engedi teljesen érvényre
jutni és nyugalmától, szabad lélegzésétől
fosztja meg. Azzal az elhatározással érke-
zett haza, hogy Zoltán házasságát tőle tel-
hetőleg előmozdítja. Otthon ügyvéde, Veress
Domonkos várakozott reá.

Sziklainak hagyatéka még mindig nem
volt rendezve és Irén a fiatal ügyvédet na-
gyon kedvelte.

— A bárónő még ebben a csunya idő-
ben is kűnn volt — kérdé az, Irénnek ke-
zet csókolva.

— Ah, istenem, az orvos sétát, mozgást
parancsol migrainem ellen — mondá Irén —
de hogy jön ide ön? Ez valóban tulságos
buzgalom.

Irénnek ezuttal alkalmatlan volt az ügy-
véd. A hideg eső és szél átjárták tagjait,
fázott, a feje pedig égett a benne egymást
kergető zavaros gondolatoktól. Kedvtelenül
ült le, hogy végighallgasson férje helyett
egy törvényszéki stílusban tartott unalmas
referátát a saját vagyonáról, a mely min-
den kényelem és fény mellett is nagyon
sok kellemetlenséget okozott neki.

A fiatal ügyvéd elővette a magával ho-
zott aktákat s egy csomó értékpapírt helye-
zett az asztalra, a melylyel el akart szá-
molni.

Irén nagyon megörült, mikor rövid idő
mulva az ügyvéd bevezetnek mondá a
dolgát és vele néhány okmányt aláíratott,
minthogy férjét nem találta. Nevét szépen
odairta a nélkül, hogy elolvasta volna azo-
kat, vagy az ügyvéd szavaiból bármily
keveset hallott volna. Gondolatai máshol
kalandoztak, ott, a honnét veszély fenye-
gette. Most már el volt határozva, tudta,
mit kell tennie s mikor az ügyvéd mögött
bezárult az ajtó, egészen elmerült az esz-
közök válogatásában.

Regécziékre, — tudta, — hogy nagy be-
folyást gyakorolhat; ismerte gyengéiket és
elég ügyesnek találta Zoltánt arra, hogy
előkelő modorával tetszésüket megnyerje.
És ez egészen elfoglalta; a rossz idő da-
czára azonnal hozzá akart fogni terve
kiviteléhez és Regécziékhez készült.

Férje épp ekkor lépett be.

Irénre nézve ez a nap a meglepetések
napja volt. Oszlányi báró nem sokszor al-
kalmatlanokodott nála és ha lakosztályába
jött is, kevés időt töltött vele. A kaszinó,
a különféle ülések, a baráti összejövetelek
jóformán csak késő este engedték hazatér-
ni s akkor is azonnal hálószobájába
vonult.

Nejét udvariasan köszönté s helyet fog-
lalt. Általában az udvariasságról, mint va-
lódi gentleman, sohasem feledkezett meg.
Nászutazásuk óta talán ma esett meg
először, hogy nejét felkereste, de ma is
nagyon komolynak látszott, homlokán a
harag és boszúság kifejezése ült.

— Minek köszönhetem ezt a ritka sze-
rencsét, báró? — kérdé Irén, nem tagadva
meg gunyolódó természetét.

Oszlányi megcsókolta a feléje nyújtott
kezet s azután hasonló hangon felelé:

— Nem volt reá elkészülve?

— Valóban nem, s éppen most, mikor
látogatásra készültem.

— Egy idő óta nagyon szorgalmas a lá-
togatásokban, Irén!

Irénnek ezek a kérdések és férje maga-
viselete nagyon különöseknek tetszettek;
ugy gondolta, hogy neki több joga volna
az ő tetteit kutatni, a mik bizonyosan nem
olyan ártatlanok.

— Kénytelen vagyok vele, egész nap
csak nem lehetek egyedül? mondá s sze-
meiben sajtáságos tűz égett. Ez a szemre-
hányásnak csak kezdete volt. Van valami
kifogása ellene? — tevé hozzá.

— Világért sem; kegyed szabad, én nem
korlátolom, mondá Oszlányi a széken hátra-
dülve.

Irén meg volt lepetve, sértette férjének
közönye, s érezte, hogy gunyja visszapattan
róla; ez boszantotta s haragos szemrehá-
nyásokat tett.

— Önnek, ki előtt az egész világ nyitva
áll, nagyon könnyű elítélni bennünket, a
kik mint rabszolgák vagyunk kénytelenek
a házat őrizni. Oh, uram! szeretném egy-
szer önnel megízlelteni, hogy milyen kel-
lemes az olyan nő helyzete, a kit férje el-
hanyagol s az unalomnak tesz ki.

— Azt hiszem, barátai nem engedik ezt,
— jegyzé meg a báró hidegen.

Irén találva volt, mérgesen ugrott föl he-
lyéről és kipirult arczezal mondá:

— Barátaim? Igen, a kiket kénytelen
vagyok fogadni csak azért, mert férjemet
a fontos államügyek egészen elvonják tőlem.
Vagy azt akarja, hogy mint hamupipőke
egyedül üljek itthon és azon a problémán
tépelődjem, hogy önnek miért nincs egy
percze sem számomra? Ah! Nem értem,
mit akar . . .

Férje nem vesztette el nyugalmát; föllált
s Irénhez lépett:

— Nem hallgathatom el ezt Irén; kegyed
többet tesz, mint hiszi, és azok, a kik ba-
rátaul tolták föl magukat, bizalmával dic-
sekednek!

Láthatólag kiméletesen akart banni neje-
vel, de indulata mindinkább növekedett.
Irén megvetéssel nézett reá, mintha azt
akarta volna mondani, hogy erre a vádra
felelni nem tartja érdemesnek.

— Igen asszonyom, olyanok előtt kell
kegyed miatt pirulnom, a kik talán többet
beszélnek, mint a mennyi igaz. Ha a kaszi-
nóba lépek, ez urak suttogásukat elfojtják,
mások reám mutatnak, az utcán bémész
szemekkel találkozom, a kik társaiknak
titkosan intenek, aztán képzelem, hogy be-
szélnek is, — természetesen rólam. A szi-
geten szánalmat és elfojtott nevetést olvasok
le arczokról; persze rajtam gunyolódnak,
talán azon hiszemben, hogy nóm szarvakat
rak fejemre! — Hangja lecsillapult. —
Nem kívánok mást, csak azt, hogy kimélje
nevemet, becsületemet!

(Folyt. köv.)

VASUTI MENETREND.

Érvényes 1892 május 1-től.

Az éjjeli órák — esti 6 órától fogva reggeli 5 óra 59 percig — a percek számjegyeinek aláhúzása által (6.00—5.59) vannak megjelölve.

A *-gal jelzett állomásokon a vonat csak feltélesen fel- vagy leszállás végett áll meg.

Menetrend a Nagykikinda—nbecskereki vasútvonalon.

Nagy-Kikinda—Nagy-Becskek.		3512	3514	3502
		v. v. v. v.	sz. v. v.	sz. v. v.
		I.II.III. osztály		
Budapest ind.		6.30	8.25	2.35
Temesvár		9.50	11.30	4.00
Nagy-Kikinda		3.05	4.05	7.20
Karlova		4.09	4.46	8.04
Beodra		4.28	4.57	8.19
Török-Becse—Aracs		5.36	5.36	9.02
Kumán		6.06	5.56	9.22
Melencze		6.40	6.15	9.42
Ellemér		7.09	6.34	10.01
Nagy-Becskek	érk.	7.33	6.51	10.18

Nagy-Becskek—Nagy-Kikinda.		3501	3511	3513
		sz. v. v. v.	v. v. v.	v. v. v.
		I.II.III. osztály		
Nagy-Becskek	ind.	5.50	12.00	7.20
Ellemér		6.08	12.21	7.44
Melencze		6.30	12.51	8.16
Kumán		6.46	1.11	8.37
Török-Becse—Aracs		7.11	1.49	9.19
Beodra		7.45	2.29	10.04
Karlova		7.56	2.42	10.32
Nagy-Kikinda	érk.	8.36	3.30	11.13
Temesvár		—	5.20	4.24
Budapest		1.30	—	8.15

Menetrend a Torontáli helyi érdekű vasutak vonalain.

Szécsány—Párdány.		3702	3712
		v. v. v. v.	sz. v. v.
		II. III. o.	
Szécsány	ind.	9.34	7.05
Módos		9.56	7.32
*Fény		10.07	7.44
Párdány	érk.	10.18	7.56

Párdány—Szécsány.		3713	3711
		v. v. v. v.	sz. v. v.
		II. III. o.	
Párdány	ind.	7.00	3.50
*Fény		7.13	4.03
Módos		7.27	4.18
Szécsány	érk.	7.50	4.41

Versecz—Nagy-Becskek.

Versecz—Nagy-Becskek.		3648*	3602	3612
		v. v. sz. v. v.	v. v. sz. v. v.	v. v. sz. v. v.
		II.III. o.		
Versecz		5.30	2.20	12.00
Versecz-Rét		5.57	2.25	—
*Temes-Paulis		6.03	2.32	—
Bethlen-Tanya		6.11	2.42	—
*Szivattyutelep		6.22	2.55	—
*Loudon-Tanya		6.29	3.04	—
Nagy-Margita		6.37	3.13	—
Zichyfalva		6.49	3.25	—
Györgyháza		7.01	3.40	—
Szécsénfalva		7.16	3.57	—
Ó-Lécz		7.24	4.07	—
Kanak		7.39	4.19	—
Bóka		7.48	4.38	—
Szécsány	érk.	8.00	4.52	—

Nagy-Becskek—Versecz.		3601	3611
		sz. v. v. v.	v. v. v.
		I., 2., 3. o.	
Nagy-Becskek	ind.	8.15	—
Nagy-Becskek-Bégapart		8.22	5.25
Lázárföld		8.50	5.58
Pusztá-Kenderes		8.56	6.06
*Lajosmajor		9.2	6.14
Szárca		9.16	6.30
Szécsány	érk.	9.29	6.43
Szécsány	ind.	9.44	7.00
Bóka		9.57	7.13
Kanak		10.14	7.33
Ó-Lécz		10.23	7.46
Szécsénfalva—Ráros—Istvánvölgy		10.32	7.58
Györgyháza		10.42	8.10
Zichyfalva		10.54	8.27
Nagy-Margita		11.09	8.43
*Loudon-Tanya		11.18	8.52
*Szivattyutelep		11.26	9.01
Bethlen-Tanya		11.39	9.15
*Temes-Paulis		11.47	9.25
Versecz-Rét		11.55	9.33
Versecz	érk.	11.59	9.37
Temesvár		3.16	—

Nyilttér.*)

— Nyilatkozat. —

Ezennel kijelentem, hogy mai nappal a Módoson megjelenő „Módos és Vidéke” cz. hetilap munkatársainak sorából kiléptem. Kelt Módoson, 1892 május 13-án.

Buócz Viktor dr.

Egész selyem, mintázott Foulardokat

négyenként 85 krtól egész 4 frt 65 krig (mintegy 450 különböző árnyalatban) megrendelt egyes öltönyökre, vagy egész végékre is szállít házhoz szállítva, postabér- és vámmentesen **Henneberg G.** (cs. kir. udvari szállító) selyemgyára Zürichben. Minták postafordulóval küldetnek. Svájcba címzett levelekre 10 kros bélyeg ragasztandó. (30,-14)

A Szeged-csongrádi takarékpénztár jelzőlog-osztályának torontálmezei képviselősege

Wechsler és Darvas szállítók Nagybecskereken.

Földekre legmagasabb kölcsönök 5 1/2—6%.

A kölcsön készpénzben fizetetik, nem záloglevelekben.

Legkésőbb 14 nap leforgása alatti elintézés és kifizetés.

Wechsler és Darvas a Szeged-csongrádi takarékpénztár jelzőlog-osztályának torontálmezei képviselője. (213-10.1)

* Az e rovatban közöltékért nem vállal felelősséget a szerk. Felelős szerkesztő: Dr. Brájjer Lajos. Főmunkatárs: Jurkovics Aladár.

H i r d e t é s e k.

6441. sz. ki. 1892.

(214—1.1)

Hirdetmény.

Az 1883. évi XLIV. tcz. 16. és 18. §§-ai értelmében ezennel közhírré tétetik, miszerint a helybeli m. királyi pénzügyigazgatóság által érvényesített Nagybecskerek város 1892. évi tőkekamatadó-lajstroma f. évi május 15. napjától ugyanazon évi május hó 22. napjáig bezárólag, s így nyolcz napon át, a városi adóhivatalnál közszemlére kitétetni fog; miért is Nagybecskerek város tőkekamatadó kötelesei ezennel figyelmeztetnek, hogy netalán felszólamlásaikat, és pedig:

- azon adózók, kik ezen adóval már mult évben voltak megróva, a lajstrom kitételének napját;
- azon adózók, kik ezen adóval folyó évben első ízben rovatnak meg, adó tartozásuknak az adókönyvecskébe történt bejegyzését követő 15 nap alatt a városi adóhivatalnál írásban vagy élőszóval előterjeszthetik.

Megjegyeztetik azonban, hogy a kitűzött határidőn túl beadott felszólamlások figyelembe vehetők nem lesznek. Nagybecskerek, 1892. évi május hó 4-én.

Krsztics János,
polgármester.

4965. sz. hk. 1891.

(216—1.1)

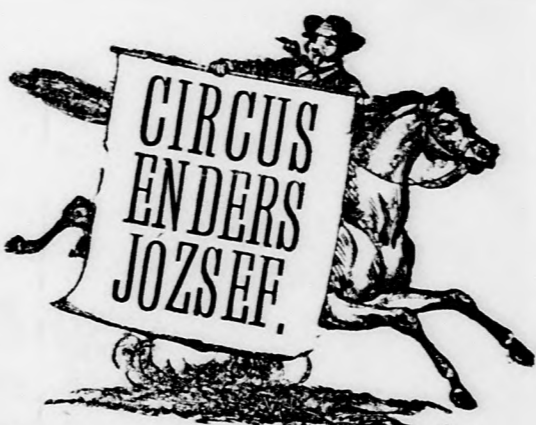
Idézés.

Prvánov Mária czrepajai lakos ismeretlen helyen tartózkodó házközösségi tag az 1885. évi XXIV. tczikk végrehajtása tárgyában kiadott utasítása 18. §-ához képest felhivatik, hogy a Prvánov-féle 142. sz. házközösség megszűntetése és vagyonfelosztása ügyében Czrepaja községhez 1892. évi július hó 29. napjának délelőtti 8 órájára kitűzött tárgyaláson vagy személyesen jelenjen meg, vagy pedig a részére Grubanov Gyóka czrepajai lakos személyében kinevezett gondnokot célszerű képviselőre nézve kellően utasítsa, mert ellenkező esetben ezek elmulasztásának következményeit magának tulajdonítsa.

Antalfalva, 1892. május 4.

Grofsoreán,
hk. főszolgabíró.

KREMER FÜLÖP
NAGY-BECSKEREKEN
ajánlja raktárát legjobb minőségű
portlandi és roman-vakolatban,
vakolatárúit, valamint
kőfaragó-munkákat
hazdiszítésekre.
Beszerez minden építőcikkeket
leggyorsabban. (212-6.1)

40 tag és 20 idomitott lovakkal. 40 tag és 20 idomitott lovakkal.

Nagybecskereken a kis hid melletti téren. Naponta változott műsorozattal nagyszerű dísz-előadás saját zenekarral és új fedezett ponyvával. Belépti díj: I. hely 60 kr., II. hely 40 kr., III. hely 30 kr., Karzat 20 kr. Kezdeté 8 órakor. (205-4)
Minden ünnep- és vasárnapon 2 előadás, az első délután 4 órakor, a második este 8 órakor, minden előadás egész új műsorozattal.

23. sz. kp. 1892.

(215—1.1)

Hirdetmény.

Az országgyűlési képviselő választására jogosított polgárok 1893. évre érvényesül birandó névjegyzékének kiigazítása végett kiküldött küldöttség működését f. évi május hó 16-án délelőtti 8 órakor a városház nagy termében kezdi meg és munkálatát f. évi június 10-ig befejezni tartozik.

A küldöttség üléseit az említett helyen naponként délelőtti 8—12 óráig tartja, mely ülések nyilvánosak.

Ez azzal tétetik közhirrre, hogy a küldöttség előtt jogainak érvényesítése végett a választásra jogosított Nagy-Becskerek városi polgárok személyesen is megjelenhetnek.

Együttal felhivatnak a közhathatóságok és intézetek, miszerint a választásra jogosított személyzetüknek névjegyzékét az évi fizetés, életkor és

lakhely pontos kitétele mellett f. évi május hó 30. napjáig aláírt központi választmányi elnökhöz, vagy pedig közvetlenül az összeíró küldöttség elnökéhez, Szalay József urhoz betejeszteni sziveskedjenek.

Kelt Nagy-Becskereken, 1892. évi május hó 13-án.

Krsztics János,
polgármester,
mint a közp. választm. elnöke.

!!Itt először látható a Gabonatéren!!

SCHEER

MÚZEUMA

Rendkívüli nagy kiállítás

mechanikai történelmi életnagyságu viaszalakokban a leghiresebb mesterektől.

Ujdonság!

Éppen most érkezett meg Angolországból.

I. szakasz.

Az oroszlanmenyasszony. Menyasszonyi fátollal és nyrtusszal ékesítve lép a szelidítő szép leánya az oroszlan ketreczébe, a melylyel ugyszólván felnövekedett, hogy a játszótárostól bucsut vegyen. Szeliden sörényét simogatva elmondja neki, hogy el kell válniok, követnie kell a nem kedvelt férfit. Értelmesen tekint reá az okos állat, de azon perczen, midőn az idegen férfit megpillantja, megreszked az oroszlan ordításától a kalit és elállja a leány utját. Hiába hizeleg, majd fenyegeti ez, sőt midőn a kimenetet kiereszkolni akarja, az oroszlan földre nyomja és megöli, hogy azután szomorkodva tekintsen a hullára, míg egy golyó szívére furja át. — Ez a tartalma a „Comosai oroszlanmenyasszony“ költeménynek, melyből Max remek festménye keletkezett.

II. szakasz.

XIII. Leo pápa az arany trónszéken, áldást osztva.

Mechanikai mű Jung műterméből Londonból.

Judit Holofernes fejével. mechanikai mű.

Öt amoret, mechan. mű Kaulbach után mintázva Zeiler tanártól.

Rudolf trónörökös, szül. Laxenburghban 1858. aug.

21-én, nősült 1881. május 10-én Stefánia főhercegnővel, II. Leopold belga király leányával, meghalt 1889. január 31-én Mayerlingben, Baden közelében.

Az anyai szerzet. egy mechanikai műdarab.

Egy paduai leány a szégyen oszlopon a spanyol inquisitióból.

Miss Lola az ezüst golyó lejtőn balancizozva.

Koch tanár a mellbeteg elleni gyógyszer feltalálója.

Kossuth Lajos a legújabb felvétel szerint.

Legújabb, itt először látható: a megboldogult német császár ő felsége **III. Frigyesen** Brahman tanár által eszközölt gégefő kivágásának operációja (tracheotomia).

III. szakasz.

Eredeti történelmi kiállítás bel- és külföldi ragadozó állatok, madarak, tengeri állatok, kagylók és bogarak gyűjteményéből.

IV. szakasz.

Stereoskopia-terem a legújabb látványokkal, operák, operettek, balletek, párisi színésznők, tájképek és életképekből.

Eredeti nagyságu mechanikus viaszalakokban látható:

I. Ferencz Jozsef ő felsége, **Erzsébet** magyar királyné ő felsége, **Stefánia** özvegy trónörökösű.

I. Vilmos német császár ő felsége, **Bismarck** hg.

Lajos bajor király, **XIII. Leo pápa**, **Liszt Ferencz**,

egy a csatatéren elesett francia tiszt halálklása.

Rudolf trónörökös

halálos ágyán, ugyszintén temetése Bécsben.

A muzeum reggel 9 órától este 10 óráig van nyitva.

Belépti-dij: Nappal 15 kr. Este fényes kivilágításnál 20 kr.

Minden látogató emlékül egy értékes ajándékot kap.

Mint hogy ezen tanulságos és tudományos kiállítás a legújabbat és megtekintésre méltót nyújt és nagy utazásom alatt bel- és külföldön a legnagyobb megelégedésben részesültem, reményem, hogy a nagyérdemű közönséget itt is kielégítem.

A tisztelt közönség becses látogatását kérve, vagyok

Scheer Karoly,

muzeum-tulajdonos.

(206—1.1)

„Korona”-szálloda.

Mélyen tisztelt vendégeim általános kívánalmának megfelelően, van szerencsém tudatni, hogy ezentul ugy nappal mint éjjel mindig friss

PILSNERI SÖRREL

szolgálok. — Amidőn erről a n. é. közönséget értesitem, egyuttal kérem, sziveskedjék engem e vállalatomban támogatni.

Oda fogok törekedni, hogy tisztelt vendégeim irányában a legnagyobb figyelmet tanusítsam, hogy így minden igényeknek megfelelhessenek.

Kérésemet ismételve

alázattal

HERZL S., szállodás.

Szombat, május 14-étől kezdve kapható **fagyalt naponta.**

ÉRTESETÉS! Folyó hó 16-án érkezik meg **Doré C. Tivadar** hires dal-társulata a Ronacher-téte Orfeumból.

(211—1.1)

Elővigyázat a Zacherlin bevásárlásánál.

(161—6.2)

Vevő: „... Nem akarok nyitott féregport, mert én Zacherlint kértem!... Jogosan dicsérik ezen különlegességet mint a legjobb szert mindennemű férgek ellen és én azért csakis:

egy lepecsételt „Zacherl“ nével ellátott üveget vállalok el!”

Raktárak:

Nagy-Becskereken: **Haidégger Ödön**
Nack Gyula
Schlesingér Gerson
Prandell Rezső
Rósa Ignác
Schnitzler Lipót
Zimmerer Antal
Ro'sa Béla
Csada Károly
Billitz János

Nagy-Becskereken: **Konkoly Lajos**
Kovács S., gyógy.
Mangold Lipót
Weiterschan Jakab
Grob Lajos, gyógy.
Alibunáron: Grob Lajos, gyógy.
B.-Szent-Györgyön: Adler Károly
Jankovits M. Lázár
Titelen: Jankovits M. Lázár
Tor.-Szécsányon: Kleszky J., gyógy.
Módoson: Deutsch testvérek
Zichyfalván: Brucker Ferencz.

